

آیات ایستادگی - قسمت ۴ (امت محبوب خدا)

حجت الاسلام والمسلمین عبدالله حاجی صادقی

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ».

در فرصت قبلی با اشاره به آیات صد و بیست و صد و بیست و یک سوره توبه، توصیف خدا از این حضور شما را عرض کردم که خدا می‌گوید حضوری که دشمن‌شکن باشد، غضب دشمن را به دنبال داشته باشد، او را متزلزل و مضطرب کند، این را من عمل صالح برای شما ثبت می‌کنم. آری، دین ما هم تولی دارد و هم تبری؛ و هرچه این حضور دشمن‌شکن‌تر، پاداشش هم بیشتر است. این را جلسه قبل اشاره کردم.

نکته سومی که خدا در تمجید و ستایش عمل شما بیان می‌کند، این است که شما محبوب خدایید. به‌به! حضور در میدان جهاد، چه در جهاد رزمی مانند فرزندان عزیز این امت در میدان‌های جنگ باشد، چه حضور در میادین دیگر باشد (به قول شما چه جهاد در میدان، چه جهاد در خیابان)، این‌ها انسان‌ها را محبوب خدا می‌کند. همه این‌ها جهاد است و خدا با صراحت فرمود که: «يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ». و مخصوصاً وقتی این جهاد منسجم باشد، وقتی این جهاد در یک جبهه واحد باشد، خدا بیشتر دوست دارد. ببینید در سوره صف فرمود: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ». شما عاشق خدایید، عاشقان خدا! خدا هم عاشق شماست. شما حب الهی را دارید، بر اساس حب الهی قیام کردید و اقدام می‌کنید، خدا هم شما را دوست دارد؛ و چه نعمتی و چه پاداشی بالاتر از اینکه خدا شما را دوست دارد؟ به رضوان الهی رسیده‌اید که رضوان الهی از همه نعمت‌های الهی بالاتر است. پس یکی از محورهای ستایش خدا همین است.

چهارمی را هم با اختصار عرض کنم. چهارمین ستایشی که خدا از شما مردم کرده این است که شما امت برترید؛ شما امت ممتاز بین مؤمنانید، نه فقط بین انسان‌ها، بلکه شما در بین مؤمنان ممتازید. خدایی که تمام امتیازات نژادی و جنسیتی و غیر آن را رد می‌کند، ایمان را یک امتیاز می‌داند؛ اما در بین مؤمنین، جهاد را (جهاد به معنای اعمش، مبارزه را، مبارزه در راه خدا را) یک امتیازی برای برخی از مؤمنین می‌داند.

ببینید، در یک آیه یا دو آیه پشت سر هم، سه چهار بار خدا می‌گوید مؤمن مجاهد با مؤمن غیرمجاهد یکسان نیستند. دوستان عزیز خیلی روی آیات نود و پنج و نود و شش سوره نساء تأمل کنید: «لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ». این یک؛ مجاهدین و غیرمجاهدین مساوی

نیستند. «فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً». این هم دو؛ که خدا فضیلت داده است. «وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى» بله، خدا به همه مؤمنین وعده نیکو داده است. «وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا». این هم سه. و چهار در آیه بعدی‌اش: «دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا».

همه مؤمنان را خدا وعده حسنی می‌دهد، اما به مجاهدان می‌گوید شما برترین مؤمنان و شما بهترین هستید. این هم یکی از آن مواردی است که خدا در ستایش شما بیان کرده است. شما همان امت برتری هستید که ما به مجاهدان در بین شما برتری دادیم. و چه نعمتی بالاتر از اینکه امروز ما نود میلیون انسان مجاهد داریم در میدان جنگ. «إِنْ شَاءَ اللَّهُ» که در این میدان ثابت‌قدم بمانیم به لطف الهی. «وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».